

Spis treści

	Str.
PYTANIA PRAWNE DO IZBY CYWILNEJ.....	2
UCHWAŁY IZBY CYWILNEJ	14
ORZECZENIA TEZOWANE IZBY CYWILNEJ.....	18
PYTANIA PRAWNE DO IZBY KARNEJ	21
UCHWAŁY IZBY KARNEJ.....	22
ORZECZENIA TEZOWANE IZBY KARNEJ.....	26
PYTANIA PRAWNE DO IZBY PRACY, UBEZPIECZEŃ SPOŁECZNYCH I SPRAW PUBLICZNYCH	30
UCHWAŁY IZBY PRACY, UBEZPIECZEŃ SPOŁECZNYCH I SPRAW PUBLICZNYCH	32

PYTANIA PRAWNE DO IZBY CYWILNEJ

III CZP 110/13

Pytanie prawne Sądu Okręgowego w Białymstoku przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy dłużnik zajętej przez organ egzekucyjny wierzytelności, który w związku z dokonaniem zajęcia przekazuje organowi egzekucyjnemu zajętą sumę, zostaje tym samym zwolniony z długu wobec wierzyciela zajętej wierzytelności w części obejmującej przekazaną organowi egzekucyjnemu kwotę także w sytuacji gdy przed zajęciem wierzytelności przez organ egzekucyjny dotychczasowy wierzyciel przeniósł wierzytelność na osobę trzecią, o czym wiedzę dłużnik uzyskał dopiero po zajęciu wierzytelności przez organ egzekucyjny?”

III CZP 111/13

Pytanie prawne Sądu Apelacyjnego w Poznaniu przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy kognicja sądu, rozstrzygającego sprawę na skutek wniesienia sprzeciwu, o jakim mowa w art. 80 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami (tekst jedn.: Dz. U. z 2010 r. Nr 102, poz. 651) ogranicza się do oceny zasadności aktualizacji opłat rocznych z tytułu użytkowania wieczystego, dokonanej przez właściwy organ (art. 78 ust. 1 ustawy), bądź zasadności wniosku użytkownika wieczystego o dokonanie takiej aktualizacji (art. 81 ust. 1 ustawy), czy też sąd, po upływie 3-letniego terminu z art. 77 ust. 1

zd. 1 ustawy, ma obowiązek ustalenia z urzędu wysokości takich opłat za cały okres trwania postępowania, wywołanego wnioskiem, o jakim mowa w art. 78 ust. 2 ustawy, z uwzględnieniem następujących w tym czasie zmian wartości nieruchomości?”

III CZP 112/13

Pytanie prawne Sądu Okręgowego w Katowicach przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy dniem uiszczenia opłaty sądowej wnoszonej za pośrednictwem polskiej placówki pocztowej operatora wyznaczonego w rozumieniu ustawy z dnia 23 listopada 2012 r. – Prawo pocztowe (Dz. U. z 2012 r. Nr 1529) – przy wykorzystaniu usługi finansowej zlecenia przekazania środków pieniężnych na określony rachunek bankowy – jest dzień jej wpłaty w formie gotówkowej w takiej placówce, czy dzień uznania rachunku bankowego prowadzonego dla sądu?”

III CZP 113/13

Pytanie prawne Sądu Okręgowego w Warszawie przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„1. Czy dopuszczalna jest droga sądowa w sprawie, w której pasażer domaga się od przewoźnika lotniczego odszkodowania za opóźniony lot na podstawie art. 7 Rozporządzenia (WE) nr 261/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 lutego 2004 r. ustanawiającego wspólne zasady odszkodowania i pomocy dla pasażerów w przypadku odmowy przyjęcia na pokład albo odwołania lub dużego opóźnienia lotów, uchylające rozporządzenie (EWG) nr 295/91 (Dz. U. UE L z dnia 17 lutego 2004 r.)?”

a w razie odpowiedzi negatywnej na to pytanie:

2. Czy niedopuszczalność drogi sądowej ma charakter bezwzględny czy też względny wynikający z przemienności kompetencji sądu powszechnego i Prezesa Urzędu Lotnictwa Cywilnego?”

III CZP 114/13

Pytanie prawne Sądu Okręgowego w Lublinie przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„1) Czy jeżeli w razie dziedziczenia ustawowego dział spadku następuje między zstępnymi, to zaliczeniu na schedę spadkową podlega wartość gospodarstwa rolnego przekazanego spadkobiercy (następcy) przez spadkodawcę (rolnika) w drodze umowy zawartej na podstawie art. 52 ustawy z dnia 27 października 1977 roku o zaopatrzeniu emerytalnym oraz innych świadczeniach dla rolników i ich rodzin (Dz. U. Nr 32, poz. 140),

a w razie odpowiedzi twierdzącej,

2) Czy w wypadku, o którym mowa w punkcie 1 zaliczeniu na schedę spadkową podlega wartość całego gospodarstwa, czy też jedynie wartość udziału spadkobiercy (następcy) w tym gospodarstwie, jeżeli w drodze umowy przekazania gospodarstwo weszło w skład majątku wspólnego spadkobiercy (następcy) i jego małżonka?”

III CZP 115/13

Pytanie prawne Sądu Okręgowego w Szczecinie przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy jest zgodny z przepisami prawa skład Sądu Rejonowego Szczecin – Centrum w Szczecinie wydający wyrok z dnia 4 września

2012 r. w sprawie I C 965/11, w którym orzekał sędzia przeniesiony w trybie art. 75 § 3 w związku z art. 75 § 2 pkt 1 u.s.p., w sytuacji gdy decyzję o przeniesieniu podpisał Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Sprawiedliwości?”

III CZP 116/13

Pytanie prawne Sądu Okręgowego w Szczecinie przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy jest zgodny z przepisami prawa skład Sądu Rejonowego Szczecin – Prawobrzeże i Zachód w Szczecinie wydający orzeczenie z dnia 5 listopada 2012 roku w sprawie I C 1086/11, w którym orzekał Sędzia przeniesiony w trybie art. 75 § 2 pkt 1 i § 3 ustawy z dnia 27 lipca 2001 roku – Prawo o ustroju sądów powszechnych, w sytuacji gdy decyzję podpisał Podsekretarz Stanu z upoważnienia Ministra Sprawiedliwości?”

III CZP 117/13

Pytanie prawne Sądu Okręgowego w Warszawie przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy w sprawie o zawezwanie do próby ugodowej, w przypadku zaistnienia przesłanek określonych w art. 186 § 1 k.p.c., Sąd ustala wynagrodzenie pełnomocnika przeciwnika wzywającego na podstawie § 6 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu czy też § 10 ust. 1 pkt 3 tego rozporządzenia?”

III CZP 118/13

Pytanie prawne Sądu Okręgowego w Szczecinie przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy jest zgodny z przepisami prawa skład Sądu Rejonowego Szczecin – Prawobrzeże i Zachód w Szczecinie wydający postanowienie z dnia 12 kwietnia 2013 r. w sprawie II Ns 1316/09, w którym orzekał sędzia przeniesiony w trybie art. 75 § 3 w związku z art. 75 § 2 pkt 1 u.s.p., w sytuacji gdy decyzję o przeniesieniu podpisał Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Sprawiedliwości?”

III CZP 119/13

Pytanie prawne Sądu Okręgowego w Szczecinie przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy w razie wyegzekwowania w całości wierzytelności na podstawie tytułu wykonawczego w postaci nakazu zapłaty wydane-go w elektronicznym postępowaniu upominawczym, który następnie utracił moc na skutek wniesienia sprzeciwu, sąd rozpoznający sprawę powinien zasądzić objętą nim nadal sporną wierzytelność, w sytuacji, gdy w chwili wniesienia pozwu powództwo było zasadnym, czy też oddalić powództwo?”

III CZP 120/13

Pytanie prawne Sądu Okręgowego w Olsztynie przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy były małżonek żołnierza zawodowego jest osobą uprawioną, w rozumieniu ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 roku o zmianie ustawy o zakwaterowaniu Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej

oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 24 maja 2004 r.), do zawarcia umowy nabycia prawa odrębnej własności lokalu po ustaniu wspólności majątkowej małżeńskiej?”

III CZP 121/13

Pytanie prawne Sądu Apelacyjnego w Krakowie przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy jest legitymowanym do wytoczenia powództwa o ustalenie nieważności umowy będącej podstawą ustanowienia hipoteki wpisanej do księgi wieczystej na rzecz pozwanego (art. 189 k.p.c. w związku z art. 58 § 2 k.c.), jest podmiot będący beneficjentem tego samego rodzajowo ograniczonego prawa rzeczowego ujawnionego w tej księdze z niższym pierwszeństwem wówczas, gdy twierdzona w podstawie faktycznej powództwa niezgodność z rzeczywistym stanem prawnym wpisów decydujących o powstaniu praw obu wierzycieli, może być usunięta, w zakresie uprawnienia tego podmiotu przez skutek następujący z mocy prawa?”

III CZP 122/13

Pytanie prawne Sądu Okręgowego w Krakowie przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy sprawowany przez spółdzielnię zarząd nieruchomościami wspólnymi stanowiącymi współwłasność spółdzielni w ramach art. 27 u. 2 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o spółdzielniach mieszkaniowych (Dz. U. z 2003 r. Nr 119, poz. 1116 ze zm.) uprawnia spółdzielnię do samodzielnego podejmowania decyzji odnośnie tych nieruchomości także w zakresie czynności przekraczających zakres zwykłego zarządu czy też potrzebne jest pozyskiwanie przez spół-

dzielnię zgody każdego z współwłaścicieli zgodnie z art. 199 k.c.?”

III CZP 123/13

Pytanie prawne Sądu Okręgowego w Szczecinie przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy jest zgodny z przepisami prawa skład Sądu Rejonowego Szczecin – Centrum w Szczecinie wydający postanowienie z dnia 3 lipca 2012 r., w sprawie I C 157/12, w którym orzekł sędzia przeniesiony w trybie art. 75 § 3 w związku z art. 75 § 2 pkt 1 u.s.p., w sytuacji gdy decyzję o przeniesieniu podpisał Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Sprawiedliwości?”

III CZP 124/13

Pytanie prawne Sądu Okręgowego w Szczecinie przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy jest zgodny z przepisami prawa skład Sądu Rejonowego Szczecin – Prawobrzeże i Zachód w Szczecinie wydający orzeczenie z dnia 6 marca 2013 r., w sprawie III Nc 2991/09, w którym orzekł Sędzia przeniesiony w trybie art. 75 § 2 pkt 1 i § 3 ustawy z dnia 27 lipca 2001 roku – Prawo o ustroju sądów powszechnych, w sytuacji gdy decyzję podpisał Podsekretarz Stanu z upoważnienia Ministra Sprawiedliwości?”

III CZP 125/13

Pytanie prawne Sądu Okręgowego w Szczecinie przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy jest zgodny z przepisami prawa skład Sądu Rejonowego Szczecin – Centrum w Szczecinie wydający orzeczenie z dnia 22 lu-

tego 2013 roku w sprawie I C 1208/11, w którym orzekał Sędzia przeniesiony w trybie art. 75 § 2 pkt 1 i § 3 ustawy z dnia 27 lipca 2001 roku Prawo o ustroju sądów powszechnych, w sytuacji gdy decyzję podpisał Podsekretarz Stanu z upoważnienia Ministra Sprawiedliwości?”

III CZP 126/13

Pytanie prawne Sądu Okręgowego w Szczecinie przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy jest zgodny z przepisami prawa skład Sądu Rejonowego Szczecin – Prawobrzeże i Zachód w Szczecinie wydający orzeczenie z dnia 13 czerwca 2013 roku, w sprawie I C 834/13, w którym orzekał Sędzia przeniesiony w trybie art. 75 § 2 pkt 1 i § 3 ustawy z dnia 27 lipca 2001 roku Prawo o ustroju sądów powszechnych, w sytuacji gdy decyzję podpisał Podsekretarz Stanu z upoważnienia Ministra Sprawiedliwości?”

III CZP 127/13

Pytanie prawne Sądu Okręgowego w Szczecinie przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy jest zgodny z przepisami prawa skład Sądu Rejonowego Szczecin – Prawobrzeże i Zachód w Szczecinie wydający wyrok z dnia 5 listopada 2012 r. w sprawie I C 833/11, w którym orzekał sędzia przeniesiony w trybie art. 75 § 3 w związku z art. 75 § 2 pkt 1 u.s.p., w sytuacji gdy decyzję o przeniesieniu podpisał Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Sprawiedliwości?”

III CZP 128/13

Pytanie prawne Sądu Okręgowego w Szczecinie przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy przepis art. 1160 k.p.c. dotyczący zawiadomień pisemnych ma zastosowanie do doręczenia odpisu wyroku sądu polubownego?

w przypadku udzielenia odpowiedzi twierdzącej:

Czy zastosowanie znajduje regulamin konkretnego sądu polubownego w sytuacji, gdy strony nie postanowiły inaczej a doręczenie odpisu wyroku sądu polubownego nastąpiło przez awizo, w konsekwencji: czy oznacza to zastosowanie obowiązujących w dniu dokonywania przesyłki przepisów regulaminu świadczenia powszechnych usług pocztowych, czy też zastosowanie znajdują przepisy rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości w sprawie szczegółowego trybu doręczania pism sądowych przez pocztę w postępowaniu cywilnym?”

III CZP 129/13

Pytanie prawne Sądu Okręgowego w Łodzi przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy rozpoznanie sprawy przez sędziego przeniesionego na inne miejsca służbowe bez jego zgody, z naruszeniem trybu przewidzianego w przepisie art. 75 § 3 w związku z art. 75 § 2 pkt 1 ustawy z dnia 27 lipca 2001 r. – Prawo o ustroju sądów powszechnych (Dz. U. Nr 98, poz. 1070 ze zm.) – poprzez podpisanie decyzji o przeniesieniu sędziego przez podsekretarza stanu – powoduje nieważność postępowania (art. 379 pkt 4 k.p.c.)?”

III CZP 130/13

Pytanie prawne Sądu Okręgowego w Szczecinie przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy jest zgodny z przepisami prawa skład Sądu Rejonowego Szczecin – Centrum w Szczecinie wydający postanowienie z dnia 11 czerwca 2013 r. w sprawie I Nc 427/09, w którym orzekł sędzia przeniesiony w trybie art. 75 § 3 w związku z art. 75 § 2 pkt 1 u.s.p., w sytuacji gdy decyzję o przeniesieniu podpisał Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Sprawiedliwości?”

III CZP 131/13

Pytanie prawne Sądu Okręgowego w Łodzi przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy rozpoznanie sprawy przez sędziego przeniesionego na inne miejsca służbowe bez jego zgody, z naruszeniem trybu przewidzianego w przepisie art. 75 § 3 w związku z art. 75 § 2 pkt 1 ustawy z dnia 27 lipca 2001 r. – Prawo o ustroju sądów powszechnych (Dz. U. Nr 98, poz. 1070 ze zm.) – poprzez podpisanie decyzji o przeniesieniu sędziego przez podsekretarza stanu – powoduje nieważność postępowania (art. 379 pkt 4 k.p.c.)?”

III CZP 132/13

Pytanie prawne Sądu Okręgowego w Bielsku-Białej przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy z chwilą wykreślenia spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z Krajowego Rejestru Sądowego w wyniku przeprowadzenia postępowania upadłościowego obejmującego likwidację majątku spółki wygasa hipoteka przymusowa zabezpieczająca wierzytelność

Zakładu Ubezpieczeń Społecznych wobec tej spółki, z tytułu należności dotyczących obowiązku uiszczenia składek na ubezpieczenie społeczne, na nieruchomości stanowiącej obecnie własność osoby trzeciej?”

III CZP 133/13

Pytanie prawne Sądu Okręgowego w Toruniu przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy w wypadku zwrotu wniosku o zwolnienie od kosztów sądowych, złożonego przez stronę reprezentowaną przez radcę prawnego w następstwie wezwania do uiszczenia opłaty od sprzeciwu od wyroku zaocznego i nieuiszczenia tej opłaty, sprzeciw podlega odrzuceniu?”

III CZP 134/13

Pytanie prawne Sądu Okręgowego w Szczecinie przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy jest zgodny z przepisami prawa skład Sądu Rejonowego Szczecin – Centrum w Szczecinie wydający orzeczenie z dnia 11 lutego 2013 roku w sprawie III C 473/12, w którym orzekł Sędzia przeniesiony w trybie art. 75 § 2 pkt 1 i § 3 ustawy z dnia 27 lipca 2001 roku – Prawo o ustroju sądów powszechnych, w sytuacji gdy decyzję podpisał Podsekretarz Stanu z upoważnienia Ministra Sprawiedliwości?”

III CZP 135/13

Pytanie prawne Sądu Okręgowego w Łodzi przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy rozpoznanie sprawy przez sędziego przeniesionego na inne miejsca służbowe bez jego zgody, z naruszeniem trybu przewidzianego w przepisie art. 75 § 3 w związku z art. 75 § 2 pkt 1 ustawy z dnia 27 lipca 2001 r. – Prawo o ustroju sądów powszechnych (Dz. U. Nr 98, poz. 1070 ze zm.) – poprzez podpisanie decyzji o przeniesieniu sędziego przez podsekretarza stanu – powoduje nieważność postępowania (art. 379 pkt 4 k.p.c.)?”

III CZP 136/13

Pytanie prawne Sądu Okręgowego w Szczecinie przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy jest zgodny z przepisami prawa skład Sądu Rejonowego Szczecin – Prawobrzeże i Zachód w Szczecinie wydający wyrok z dnia 20 listopada 2012 r. w sprawie I C 794/12, w którym orzekł sędzia przeniesiony w trybie art. 75 § 3 w związku z art. 75 § 2 pkt 1 u.s.p., w sytuacji gdy decyzję o przeniesieniu podpisał Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Sprawiedliwości?”

III CZP 137/13

Pytanie prawne Sądu Okręgowego w Toruniu przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy w wypadku niewskazania przez powoda przed rozprawą na wezwanie sądu danych pozwalających sądowi na ustalenie numeru PESEL pozwanego, postępowanie może podlegać zawieszeniu?”

UCHWAŁY IZBY CYWILNEJ

III CZP 85/13 – z dnia 4 grudnia 2013 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Okręgowego w Warszawie

Dopuszczalne jest nadanie klauzuli wykonalności aktowi notarialnemu, w którym dłużnik złożył oświadczenie o poddaniu się egzekucji świadczeń alimentacyjnych; sąd może oddalić wniosek o nadanie takiemu aktowi notarialnemu klauzuli wykonalności, jeżeli z jego treści oraz oświadczenia dłużnika o poddaniu się egzekucji w sposób oczywisty wynika, że zostało złożone w celu obejścia prawa.

III CZP 78/13 – z dnia 11 grudnia 2013 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Okręgowego w Gliwicach

Nieobecność strony wywołana długotrwałą chorobą nie uzasadnia odroczenia rozprawy, jeżeli w okolicznościach sprawy wniosek o odroczenie rozprawy stanowi nadużycie praw procesowych.

III CZP 74/13 – z dnia 12 grudnia 2013 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Okręgowego w Gliwicach

W sprawie o zadośćuczynienie pieniężne za krzywdę doznaną wskutek śmierci najbliższego członka rodziny (art. 446 § 4 k.c.) ma zastosowanie art. 445 § 3 k.c.

III CZP 73/13 – z dnia 13 grudnia 2013 r. w składzie 3 sędziów
na pytanie prawne Sądu Apelacyjnego w Warszawie

Istnienie „uzasadnionego interesu” nie stanowi przesłanki materialnoprawnej do wytoczenia powództwa o uznanie postanowień wzorca umowy za niedozwolone.

III CZP 79/13 – z dnia 13 grudnia 2013 r. w składzie 3 sędziów
na pytanie prawne Sądu Apelacyjnego w Warszawie

Dopuszczalne jest zawarcie umowy darowizny na wypadek śmierci, jeżeli jej przedmiotem są konkretne rzeczy lub prawa, a umowa nie jest sprzeczna z zasadami współżycia społecznego.

III CZP 80/13 – z dnia 13 grudnia 2013 r. w składzie 3 sędziów
na pytanie prawne Sądu Apelacyjnego w Łodzi

Prezes sądu podejmuje czynności za Skarb Państwa w sprawach o egzekucję grzywien, kar pieniężnych i kosztów postępowania w sprawach cywilnych.

III CZP 81/13 – z dnia 13 grudnia 2013 r. w składzie 3 sędziów
na pytanie prawne Sądu Okręgowego w Toruniu

Użytkownik wieczysty, który nie może zrzec się przysługującego mu prawa na podstawie przepisów ustawy z dnia 19 października 1991 r. o gospodarowaniu nieruchomościami rolnymi Skarbu Państwa (jedn. tekst: Dz. U. z 2012 r. poz. 1187 ze zm.), może wyzbyć się tego prawa zgodnie z art. 902¹ k.c. stosowanym w drodze analogii.

III CZP 86/13 – z dnia 13 grudnia 2013 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Okręgowego w Białymstoku:

„Czy w sprawie o podział majątku wspólnego podlegają rozliczeniu, pobrane przez jednego z byłych małżonków po ustaniu wspólności ustawowej małżeńskiej, dopłaty unijne do gruntów rolnych stanowiących majątek wspólny byłych małżonków, przyznane w ramach wsparcia bezpośredniego oraz z tytułu wspierania gospodarowania na obszarach górskich i innych obszarach o niekorzystnych warunkach gospodarowania?”

postanowiono odmówić podjęcia uchwały.

III CZP 89/13 – z dnia 13 grudnia 2013 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Okręgowego w Koszalinie:

„Czy dziadkowie małoletniego zgłaszający gotowość pełnienia funkcji rodziców zastępczych są uprawnieni do żądania wszczęcia postępowania nieprocesowego (czynna legitymacja procesowa) w sprawie o ograniczenie rodzicowi władzy rodzicielskiej przez zarządzenie umieszczenia małoletniego w rodzinie zastępczej (art. 109 § 2 pkt 5 Kodeksu rodzinnego i opiekuńczego)?”

postanowiono odmówić podjęcia uchwały.

III CZP 82/13 – z dnia 18 grudnia 2013 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Apelacyjnego w Warszawie

Zawarte w art. 81 ustawy z dnia 14 lutego 1991 r. – Prawo o notariacie (tekst jedn.: Dz. U. z 2008 r. Nr 189, poz. 1158 ze zm.) określenie „sprzeczna z prawem” obejmuje także sprzeczność z zasadami współżycia społecznego, z tym że notariusz odmawia dokonania czynności notarialnej ze względu na tę sprzeczność, jeżeli

wynika ona z treści zamierzonej czynności notarialnej lub z okoliczności jej dokonywania.

ORZECZENIA TEZOWANE IZBY CYWILNEJ

IV CSK 600/12 – wyrok z dnia 24 kwietnia 2013 r.

Uchylenie się od skutków oświadczenia woli z powodu błędu co do treści umowy sprzedaży nieruchomości (art. 84 k.c. i 88 k.c.) wywołuje skutki obligacyjne i rzeczowe w zakresie przeniesienia prawa własności.

IV CSK 704/12 – wyrok z dnia 20 czerwca 2013 r.

Skutki odstąpienia od umowy na podstawie art. 640 k.c. reguluje art. 494 k.c.

II CSK 578/12 – wyrok z dnia 21 sierpnia 2013 r.

Wprowadzenie zmian struktury i ograniczeń obszaru ograniczonego użytkowania otwiera przewidziany w art. 129 ust. 4 prawa ochrony środowiska termin zawity jedynie co do roszczeń odszkodowawczych przewidzianych w art. 129 ust. 1-3 tej ustawy, pozostających w związku przyczynowym z dokonanymi zmianami.

I CSK 670/12 – wyrok z dnia 20 września 2013 r.

W umowie bezwarunkowej gwarancji bankowej (art. 81 ust. 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe – jedn. tekst: Dz. U. z 2002 r. Nr 72, poz. 665 ze zm.) można zastrzec, że skuteczne żądanie zapłaty beneficjenta gwarancji, kierowane wobec banku – gwaranta, powinno nastąpić za pośrednictwem innego podmiotu i

po potwierdzeniu przez ten podmiot uprawnień osób reprezentujących beneficjenta jako osobę prawną.

II CSK 43/13 – postanowienie z dnia 26 września 2013 r.

Artykuł 3 ust. 3 ustawy z dnia 24 czerwca 1994 r. o własności lokali (jedn. tekst: Dz. U. z 2000 r. Nr 80, poz. 903 ze zm.) stanowi podstawę wpisu do księgi wieczystej zmiany wielkości udziałów właścicieli lokali w nieruchomości wspólnej, jeżeli zostały one określone w umowie z naruszeniem tego przepisu i w taki sposób ujawnione w księdze wieczystej.

III CZ 52/13 – postanowienie z dnia 10 października 2013 r.

Jeżeli strona wnosząca skargę kasacyjną zaskarża orzeczenie sądu drugiej instancji w całości, powinna wskazać wyraźnie, że orzeczenie to jest zaskarżone „w całości” (art. 398⁴ § 1 pkt 1 k.p.c.). Brak tego wskazania stanowi wadę konstrukcyjną skargi, skutkującą jej odrzuceniem *a limine* (art. 398⁶ § 2 k.p.c.).

I CSK 451/12 – postanowienie z dnia 11 października 2013 r.

Umowa między Rządem Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej a rządem Chińskiej Republiki Ludowej o pomocy prawnej w sprawach cywilnych i karnych podpisana w Warszawie 5 czerwca 1987 r. (Dz. U. z 1988 r. Nr 9, poz. 65) nie ma zastosowania do stwierdzenia wykonalności orzeczeń wydanych w sprawach cywilnych przez sądy Specjalnego Regionu Administracyjnego Hongkong.

IV CSK 69/13 – postanowienie z dnia 24 października 2013 r.

Pojęcie „zstępni” zawarte w art. 934 § 2 k.c. obejmuje zarówno dzieci dziadków, jak i ich dalszych zstępnych, jeżeli dziecko nie dożyło otwarcia spadku.

II CZ 58/13 – postanowienie z dnia 30 października 2013 r.

Okoliczność, że w postępowaniu przed sądem pierwszej instancji Skarb Państwa nie był reprezentowany przez właściwą jednostkę organizacyjną nie oznacza nierozpoznania istoty sprawy w rozumieniu art. 386 § 4 k.p.c., może natomiast stanowić przyczynę nieważności postępowania ze względu na pozbawienie strony (Skarbu Państwa) możliwości obrony swych praw (art. 379 pkt 5 k.p.c.).

PYTANIA PRAWNE DO IZBY KARNEJ

I KZP 29/13

Pytanie prawne Sądu Okręgowego w Poznaniu przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy zakaz prowadzenia pojazdów mechanicznych orzeczony z wyłączeniem pewnej ich kategorii stoi w sprzeczności z ustawą o kierujących pojazdami z dnia 5 stycznia 2011 roku wraz ze zmianami z dnia 18 stycznia 2013 roku, a jeżeli tak, to czy ustawa o kierujących pojazdami wyklucza możliwość orzekania zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych z wyłączeniem pewnej ich kategorii, a nadto czy organy administracji, z uwagi na treść przepisów ustawy o kierujących pojazdami, uprawnione są do ingerencji w treść prawomocnego wyroku karnego w zakresie prawomocnie orzeczonego zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych z wyłączeniem pewnej ich kategorii?”

I KZP 30/13

Pytanie prawne Sądu Okręgowego w Tarnowie przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy sąd może odmówić stosowania art. 75 § 1 Kodeksu karnego w zakresie w jakim Trybunał Konstytucyjny wyrokiem z dnia 17 lipca 2013 roku, SK 9/10, uznał ten przepis za niezgodny z art. 45 ustęp 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej mimo, że jeszcze nie upłynął okres vacatio legis, po upływie którego przepis ten traci moc, we wskazanym zakresie?”

UCHWAŁY IZBY KARNEJ

I KZP 18/13 – z dnia 18 grudnia 2013 r. w składzie 7 sędziów na wniosek Rzecznika Praw Obywatelskich

Sądem miejscowo właściwym do rozpoznania skargi na decyzje organów wymienionych w art. 7 § 1 k.k.w., w sprawach dotyczących odbywania kary pozbawienia wolności, kary aresztu, kary porządkowej, środka przymusu skutkującego pozbawieniem wolności, wykonywania orzeczenia o warunkowym przedterminowym zwolnieniu oraz środka zabezpieczającego polegającego na umieszczeniu w zakładzie zamkniętym, jest sąd penitencjarny (art. 7 § 2 k.k.w.), w którego okręgu skazany przebywa (art. 3 § 2 k.k.w.) w czasie wydania decyzji podlegającej zaskarżeniu.

I KZP 19/13 – z dnia 18 grudnia 2013 r. w składzie 7 sędziów na pytanie prawne składu 3 sędziów Sądu Najwyższego

1. Przedmiotem czynności wykonawczej przestępstwa określonego w art. 299 § 1 k.k. są wymienione w tym przepisie „środki płatnicze, instrumenty finansowe, papiery wartościowe, wartości dewizowe, prawa majątkowe lub inne mienie ruchome lub nieruchomości” pochodzące bezpośrednio lub pośrednio z popełnienia czynu zabronionego;

2. Sprawcą przestępstwa określonego w art. 299 § 1 k.k. może być również sprawca czynu zabronionego, z którego popełnieniem związana jest korzyść stanowiąca przedmiot czynności wykonawczej.

Nadał uchwale moc zasady prawnej.

I KZP 20/13 – z dnia 18 grudnia 2013 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Apelacyjnego w Gdańsku

Udzielić odpowiedzi jak w pkt. 1 uchwały z dnia 18 grudnia 2013 r. w sprawie I KZP 19/13:

Przedmiotem czynności wykonawczej przestępstwa określonego w art. 299 § 1 k.k. są wymienione w tym przepisie „środki płatnicze, instrumenty finansowe, papiery wartościowe, wartości dewizowe, prawa majątkowe lub inne mienie ruchome lub nieruchomości” pochodzące bezpośrednio lub pośrednio z popełnienia czynu zabronionego.

I KZP 21/13 – z dnia 18 grudnia 2013 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Rejonowego w Warszawie:

a) „Czy badanie przez sąd dopuszczalności wniesienia zażalenia na postanowienie o odmowie wszczęcia śledztwa, wniesionego przez osobę, o której mowa w art. 306 § 1 pkt 3 k.p.k. przed dniem wejścia w życie ustawy z dnia 22 marca 2013 r. o zmianie ustawy – Kodeks postępowania karnego, tj. przed 23 lipca 2013 r., jest aktualne pod kątem zastosowania art. 430 § 1 k.p.k., gdy rozpoznanie ma nastąpić po tej dacie ?”,

a w razie odpowiedzi pozytywnej,

b) „Czy badając dopuszczalność wniesienia zażalenia na postanowienie o odmowie wszczęcia śledztwa przez osobę, o której mowa w art. 305 § 4 k.p.k., Sąd ma obowiązek czynić własne ustalenia faktyczne pod kątem weryfikacji, czy skutek przestępstwa doszło (mogło dojść) do naruszenia praw skarżącego (art. 306 § 1 pkt

3 k.p.k. *in fine*), czy też wystarczające jest, aby okoliczność ta wynikała ze stanowiska procesowego zawiadamiającego w sprawie?”

postanowiono odmówić podjęcia uchwały.

I KZP 22/13 – z dnia 18 grudnia 2013 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Rejonowego w Warszawie:

a) „Czy badanie przez sąd dopuszczalności wniesienia zażalenia na postanowienie o umorzeniu dochodzenia, wniesionego przez osobę, o której mowa w art. 306 § 1a pkt 3 k.p.k. przed dniem wejścia w życie ustawy z dnia 22 marca 2013 r. o zmianie ustawy – Kodeks postępowania karnego, tj. przed 23 lipca 2013 r., jest aktualne pod kątem zastosowania art. 430 § 1 k.p.k., gdy rozpoznanie ma nastąpić po tej dacie?”,

a w razie odpowiedzi pozytywnej,

b) „Czy badając dopuszczalność wniesienia zażalenia na postanowienie o umorzeniu dochodzenia przez osobę, o której mowa w art. 306 § 1a pkt 3 k.p.k., Sąd ma obowiązek czynić własne ustalenia faktyczne pod kątem weryfikacji, czy wskutek przestępstwa doszło (mogło dojść) do naruszenia praw skarżącego, czy też wystarczające jest, aby okoliczność ta wynikała z jego stanowiska procesowego w sprawie?”

postanowiono odmówić podjęcia uchwały.

I KZP 23/13 – z dnia 18 grudnia 2013 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Okręgowego w Szczecinie:

„Czy w sytuacji, gdy skazany po odroczeniu wykonania kary na podstawie art. 151 § 1 k.k.w. na okres jednego roku, uzyskał następnie przewidziane w art. 152 k.k.w. warunkowe zawieszenie wy-

konania tej kary, a wykonanie kary warunkowo zawieszonej zostało następnie zarządzone, możliwe jest ponowne odraczenie wykonania tej kary na podstawie art. 151 § 1 k.k.w. mimo, że była ona już odroczone łącznie na maksymalny okres jednego roku?”

postanowiono odmówić podjęcia uchwały.

I KZP 24/13 – z dnia 18 grudnia 2013 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Okręgowego w Szczecinie

Prokuratorowi, który na podstawie art. 55 § 4 k.p.k. bierze udział w sprawie wszczętej na podstawie aktu oskarżenia wniesionego przez oskarżyciela posiłkowego, przysługują prawa strony.

ORZECZENIA TEZOWANE IZBY KARNEJ

III KK 232/13 – wyrok z dnia 8 sierpnia 2013 r.

1. Strażnicy gminni (miejscy) mogą kontrolować kierującego pojazdem tylko wówczas, gdy nie stosuje się on do zakazu ruchu w obu kierunkach, określonego odpowiednim znakiem drogowym (B – 1) albo narusza przepisy ruchu drogowego w przypadku ujawnienia i zarejestrowania czynu przy użyciu urządzenia rejestrującego (art. 129b ust. 2 pkt 1 lit. a, b ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. – Prawo o ruchu drogowym, Dz. U. 2005 r. Nr 108, poz. 908 ze zm.)

2. Straż gminna (miejska) nie jest uprawniona do kontroli kierującego pojazdem, który nie zastosował się do zakazu ruchu w jednym kierunku, określonego znakiem zakazu wjazdu (znak B – 2).

V KZ 52/13 – postanowienie z dnia 13 sierpnia 2013 r.

Za przyczynę usprawiedliwiającą niezachowanie terminu zawiętego w rozumieniu art. 126 § 1 k.p.k., nie może być uznane podjęcie przez stronę pracy zarobkowej i to niezależnie od tego, czy miało to miejsce w kraju, czy też poza jego granicami; nie należą do takich przyczyn: przekonanie strony o niesłuszności skazania, jej pomyłka spowodowana brakiem odpowiedniej staranności, czy też niepodjęcie określonych czynności procesowych w terminie wskutek zapomnienia.

V KK 160/13 – postanowienie z dnia 28 sierpnia 2013 r.

Zasada stosowania ustawy poprzedniej, jeżeli jest względniejsza dla sprawcy przestępstwa (art. 4 § 1 k.k.), ma ograniczone zastosowanie w postępowaniu karnym wykonawczym; w sprawach dotyczących odwołania warunkowego zwolnienia z reszty kary pozbawienia wolności, z mocy art. 10 ust. 1 ustawy z dnia 16 września 2011 r. o zmianie ustawy – Kodeks karny wykonawczy oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. Nr 240, poz. 1431), nakazującego bezpośrednio stosowanie nowych przepisów po wejściu w życie tej ustawy, stosowanie art. 4 § 1 k.k. zostało wyłączone.

IV KK 168/13 – wyrok z dnia 29 sierpnia 2013 r.

1. Z chwilą zatarcia skazania uważa się je za niebyłe, a wpis o skazaniu usuwa się z rejestru skazanych. W świetle prawa, orzeczenie obejmujące skazanie, które wobec upływu okresu próby i dalszych 6 miesięcy uległo zatarciu, nie może być wzięte pod uwagę jako podstawa przy łączeniu kar.

2. Zasada wyrażona w przepisie art. 108 k.k., nie rozciąga się na skazanie z warunkowym zawieszeniem wykonania kary pozbawienia wolności, gdyż przepis art. 76 § 1 k.k. jest przepisem szczególnym w stosunku do ogólnych rozwiązań zawartych w rozdziale XII Kodeksu karnego. Jeżeli więc w okresie wskazanym w art. 76 § 1 k.k. nie dojdzie do zarządzenia wykonania kary, to nawet popełnienie w okresie próby nowego przestępstwa pozostanie bez wpływu na zatarcie skazania, stosownie do treści art. 76 § 1 i 2 k.k.

III KK 231/13 – postanowienie składu 7 sędziów z dnia 25 września 2013 r.

Art. 547 § 1 k.p.k. wprost określa zakaz skarżenia orzeczeń oddalających wniosek w przedmiocie wznowień postępowań, wydanych przez Sąd Najwyższy albo sądy apelacyjne. Zakaz ten dotyczy jednak jedynie postępowania wznowieniowego, a więc zaskarżania postanowień oddalających wnioski o wznowienie postępowania w drodze postępowania instancyjnego. Tym samym, zakazem tym nie jest objęta możliwość zaskarżenia takiego orzeczenia innym nadzwyczajnym środkiem zaskarżenia, jakim jest kasacja. Środek ten, w oczywisty sposób, wobec treści art. 519 k.p.k. (wskazującego możliwość wywodzenia kasacji jedynie od wyroków) nie jest dostępny dla stron, lecz art. 521 k.p.k. pozwala wymienionym w jego dyspozycji podmiotom szczególnie wywodzić kasację „od każdego prawomocnego orzeczenia sądu kończącego postępowanie”.

I KZP 14/13 – postanowienie z dnia 28 listopada 2013 r.

Nawet najsilniejsze uzasadnienie aksjologiczne, nie daje podstaw do unieważnienia przez sądy decyzji ustawodawcy o uchyleniu określonego aktu normatywnego i przywrócenia w ten sposób jego mocy obowiązującej.

I KZP 15/13 – postanowienie z dnia 28 listopada 2013 r.

Naruszenie wynikające z dyrektywy nr 98/34/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 20 listopada 2006 r. (Dz. U. L. 363, s. 81) obowiązku notyfikacji przepisów technicznych ma charakter naruszenia trybu ustawodawczego, którego konstytucyjność może być badana wyłącznie w postępowaniu przed Trybunałem Konstytucyjnym.

tucyjnym. Jeżeli w konkretnym postępowaniu sąd dochodzi do wniosku, że doszło do takiej wadliwości trybu ustawodawczego, może nie stosować tych przepisów tylko w ten sposób, że zawiesi prowadzone postępowanie, w którym miałyby one zostać zastosowane i skieruje stosowne pytanie prawne do Trybunału Konstytucyjnego. Jednak do czasu zainicjowania tej kontroli lub podjęcia przez Trybunał Konstytucyjny stosownego rozstrzygnięcia, brak jest podstaw do odmowy stosowania przepisów ustawy z dnia 19 listopada 2009 r. o grach hazardowych (Dz. U. Nr 201, poz. 154), w tym jej art. 6 ust. 1 i art. 14 ust. 1.

PYTANIA PRAWNE DO IZBY PRACY, UBEZPIECZEŃ SPOŁECZNYCH I SPRAW PUBLICZNYCH

I UZP 2/13

Pytanie prawne składu 3 sędziów Sądu Najwyższego przedstawione do rozpoznania przez skład 7 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy na podstawie art. 116 § 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (jednolity tekst: Dz. U. z 2012 r. poz. 749 ze zm.) w związku z art. 31 i 32 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (jednolity tekst: Dz. U. z 2009 r. Nr 205, poz. 1585 ze zm.) dopuszczalne jest pominięcie w decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych ustalającej odpowiedzialność członka zarządu spółki z ograniczoną odpowiedzialnością za zaległości składowe spółki wskazania, że odpowiedzialność ta jest solidarna z innymi członkami zarządu, co do których zostały wydane odrębne decyzje?”

I UZP 3/13

Pytanie prawne Sądu Apelacyjnego w Łodzi przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy likwidator spółdzielni ponosi odpowiedzialność za składki na ubezpieczenia społeczne na podstawie art. 116a ustawy z 29 sierpnia 1997 roku – Ordynacja podatkowa (tekst jednolity: Dz. U. z 2012 roku, poz. 749) w związku z art. 31 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (t.j.: Dz. U. z 2009 roku, Nr 205, poz. 1585)?”

I UZP 4/13

Pytanie prawne Sądu Okręgowego Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Łodzi przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„1. Czy w postępowaniu prowadzonym na skutek odwołania od decyzji organu rentowego odmawiającej przyznania prawa do świadczeń z ubezpieczenia wypadkowego, wydanej na podstawie art. 22 ust. 1 pkt 1 lub 2 i ust. 2 ustawy z dnia 30 października 2002 roku o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych (tekst jedn.: Dz. U. z 2009 r. Nr 167, poz. 1322 ze zm.), sąd ubezpieczeń społecznych jest uprawniony do dokonania oceny, czy dane zdarzenie było wypadkiem przy pracy?

2. Czy pracodawca jest zainteresowanym w postępowaniu o przyznanie świadczeń z ubezpieczenia społecznego w związku z wypadkiem przy pracy?”

II PZP 2/13

Pytanie prawne Sądu Apelacyjnego w Gdańsku przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy sąd pracy jest właściwy do rozpoznania sprawy funkcjonariusza Państwowej Straży Pożarnej dochodzącego odszkodowania i innych roszczeń majątkowych o świadczenie pieniężne z tytułu nierównego traktowania w zatrudnieniu, zachowań «mobbingowych», naruszenia dóbr osobistych w jednostce organizacyjnej, w której pełni lub pełnił służbę?”

UCHWAŁY IZBY PRACY, UBEZPIECZEŃ SPOŁECZNYCH I SPRAW PUBLICZNYCH

II UZP 7/13 – z dnia 4 grudnia 2013 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Apelacyjnego w Gdańsku

Do przebytych okresów składkowych przyjmowanych przy ustalaniu kapitału początkowego (art. 174 ust. 2 pkt 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych – jednolity tekst: Dz. U. z 2009 r. Nr 153, poz. 1227 ze zm.) nie stosuje się przelicznika zatrudnienia na kolei, o którym mowa w art. 43 ust. 2 powołanej ustawy.

III PZP 6/13 – z dnia 5 grudnia 2013 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Okręgowego Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Przemyślu

Termin przedawnienia roszczenia pracodawcy (płatnika składek) z tytułu bezpodstawnego wzbogacenia (art. 405 i następane k.c.), będącego następstwem zapłaty przez niego składek na ubezpieczenie społeczne pracowników w części, która powinna być przez nich finansowana, rozpoczyna bieg od dnia zapłaty tych składek przez pracodawcę.